

MAGYAR VIDÉK.

Előfizetési feltételek:

Egy évre . . . . . 6 ft.
Félévre . . . . . 3 ft.
Negyedévre . . . . . 1 ft. 50 kr.
Egy szám ára . . . . . 6 kr.

A lap kiadóvatala **Nobel Armin** könyvkereskedésben van, hvá az előfizetéseket küldendők, minden egyéb küldemény is csak oda ezimezendő.

SZÉPIRODALMI, ISMERETTERJESZTŐ

ÉS

TÁRSADALMI KÖZLÖNY.

Hirdetések

négyszet centimetryi tér színt számítatnak. — Egyszeri beiktatás ára minden négyszet centimétert 1 krajczár. — Bélyeg külön 30 krajczár. — Előfizetőink kedvezményben részesülnek.

Nyit tér pétsoronként 10 krral számítatik.

Megjelenik: minden Szombaton.

Meg vagyunk löve!

Mi pápaiak ugyancsak elmondhatjuk akövel, hogy :

„Meg nehezhült az idők viharos járása fölöttünk!”

Baj bajt éri, s ezek a bajok mindég oly természetűek, hogy általuk nem egyes személyek, nem is családok, hanem mindég a város és a városi közönség kénytelen szenvedni.

Még nem felejtettük el a boldogtalan emlékü népkantot, mely bennünket, a városi közönséget az anyagi végveszély, a finandális bukás örvényének szélére hozott. Hiszen 1878. óta még nem mult el olyan nagy idő, hogy már feledni tudtunk volna. Azután nagyon is sok volt, mintsem hogy oly hamar feledésbe mehett volna az egész.

Városunk neve akkor országszerte meg lett huzozva, s csak önmagunkat kellene ámitanunk, ha azt mondanók, hogy azok vagyunk, a kik 1878. előtt voltunk — 1873-at nem is említve. — s hogy városunk azóta szemlátomást ne hanyatlott volna.

Igaz, hogy a mai kor a szédelgések, a esalások, a hamisítások és hamis bukások, a corruptio és nem tudom még micsoda gyönyörűség társadalmi feköyeknek a kora: igaz, hogy mai nap bizonyos emberek nyíltan kivallják, hogy a pénz az istenök, melynek számolyához még akkor is törekednek, ha a

jezsuiták állítólagos elvének alkalmazásához kell folyamodniok, amikor azt mondják, hogy: „A ezél szentesiti az eszközöket:“ igaz, hogy ama társadalmi rákbajok ma már oly gyakoriak, hogy fölöttük csakhamar napirendre térünk; de az is igaz ám, hogy a mely városban azok a bajok szinte idállteké váltak, ugy hogy csaknem biztossággal lehetne megjövendölni, hogy no, most abban a circulus vitiosusban ismét elő kell jönnie: ott, daczára annak, hogy a hir szárnyalása csak olyan mint annak az egy napig élő rovarnak a léte, mégis nyom is marad, még pedig olyan nyom, melyet csak övtizedek képesek kitorölni a társadalom emlékezetéből. Az erkölcsi soliditás bizonyos társadalmi körökből számtzóttnek látszik ugyan lenni, ánde valamint a francziák az öreg Istent tróvesztettek nyilvánították s egy színészöt álltettek helyébe mint az ész istennöjét — — — — — épen ugy számtzóttnek látszik lenni ugyan az erkölcsi soliditás, de ott, a hol hitelről, szóval pénz dolgáról van szó, ott még most is . . . talpkó a tiszta erkölcs. Értelmi, társadalmi, vagy ha jobban tetszik materialis moralitás — ha ilyenről szó lehet — szükséges, hogy valamely városnak hitel tekintetében jó neve legyen.

S ezt a moralitást is városunk néhány ömmegefelekezett férfiak eldobta magától, miután az igazi, a szív moralitásával már régen szakítottak volt. De nem akarunk rekriminálni; a

mi előtt 2—3 évvel történt, annak megvizsgálása még folyamatban van; csak mint tényt konstatálni akartuk, hogy azon néhány ömmegefelekezett férfi büneért városunk kénytelen szenvedni és bünhödni, mert városunkat bélyegzi meg a világ azzal, a mi csak egyesek Kainhomlokára való.

Az a bonyodalmas adóügy sem vált előnyünkre; mert ha optimisták is vagyunk s azt mondjuk, hogy az egész ügy csak fatalis tollhibának a következménye, ugy még mindég azt is kérdezhettük, hogy hát szabad-e az olyan fatalis tollhibának egy rendezett tanácsu város adókezelése körül előfordulniok? Öszintén mondhattuk, hogy mi ez ügyben koránsem voltunk pessimisták, mert jól tudjuk, hogy tévedni emberi dolog, s tévedhet egy adóhivatalnok, tévedhet annak főnöke is. Csak azt sajnáljuk, hogy az ilyen dolgok által városunk egykori jó hírneve folyton súlyed, annyira súlyed, hogy több — — — — — Irtózunk annak kiírásától, a mi önkénytelenül is tollunkba tolokodik. — — — — —

Csend lett ezen ügy után, mély csend, s már-már hinni kezdtük, hogy szónánk legjobb rendjén van, akkor egy városunkbeli kiváló egyéniség viselt dolgait beszélték el nekünk, melyeket alig voltunk képesek elhinni. Ezen egyéniség vagyoni és erkölcsi bukása nagy feltűnést keltett, mert a ki életmódját ismerte, a ki tudta, hogy magában véve mily ceskély igé-

T á r o z a :

D a l o k .

I.

Zöld fágon párájár: bög a gerle . .
Édes rózsám borulj hamar keblemre,
Te nélkül se éjem se nappalom,
Ha nem látlak megemészt a fájdalom.

Sötét éjben ragyognak a csillagok . .
Sötét éjtem szinte talált csillagot,
Ragyog, ragyog szép csillaga éjtemnek,
Amelyen csak rút tövisek teremnek!

II.

Sir a szemem, bár róla köny nem pereg,
Fáj a szívem, bár az többé nem beteg,
Szemem, szívem téged keres, téged vár,
Nemsokáig vársz reád ugye bár?!

III.

Szellő suhan bokor mellett . . .
Messze viszi a te neved,
Zöld lomb alól,
Madár dalol:
Zengi, zengi a szerelmet.

A ligetnek kis patakja
Kerek ázód visszaadja,
S hogyha látok
Kis virágot:
Szerelmedet az is vallja!

IV.

Arczomról az öröm ragyog:
Valahára boldog vagyok,
Nem zeng többé bút a lantom,
Vigan legyünk kis galambom!

Legyen keblünk örömtelve
Kéthül szívnek vig szerelme,
A nagy világ hadd tudja meg:
Igaz szívvel, hogy szeretnek!

Himfy dalok.

Más ifju, ha léányt szeret,
S megakarja vallani:
Szüntelen csak hő szerelmet
Suttognak az ajkai.
Más ifju, ha léányt imád:
Magasztalja természetét,
Eldieséri szemét, haját
És a kedves szép nevét.
Én azonban nem beszéltem,
Csak szép szemeidbe néztem,
Nálam ez a hallgatás:
Volt szerelmi vallomás!

II.

A susogó fenyők mellett
Patakokca folydogál,
Ott váltak meg a szerelmet
Anál a kis pataknál,
Szívünk ottan gyulladt lángra

Ott, ahol a víz halad,
Ott, ahol csak isten látta,
A csillagok ég alatt.
Ott lettél te e világom
Egyedül boldogságom,
Ezóta más életem:
Minden mosolyg énekeim.

III.

Ha a lombos erdőt látom,
Eszembe jutsz angyalom,
A pataknak morájában
Csengő hangod hallgatom,
S ha dalogat a kis madár,
Elmerengok szép dalán,
Úgy tetszik az, mintha akár
Ajkaidról hallanám.
Mindenkor és minden helyen
Téged látlak szép szerelmem:
Lombos erdő, madár dal
Mind csak szerelmedre vall!

Veszprémi Soma.

K é p

a közelmult orosz-török hatjárától.

Az esti pir gyenge sugaraival tündérivé varázsolta a vidéket. — a Kaukusz hegyei kékelő színt öltöttek, míg később mindinkább barnább és barnább színűvé váltak, mintha sajnálnák a világ jöltevetőjét a távozó napot; — végre az utolsó sugar is eltűnt a láthatárról.

Két ifju jött lejjebb lejjebb a közeli m—i

nyei vannak, az nem foghatta fel, hogy hogyan bocsátkozhatott valaha oly kétes kimenetű vállalatokba, melyek nemcsak az ő vagyónát, hanem másoknak összekuporgatott garasait is felemésztik. Ezen úgy is még csak folyamatban van, ehhez sem szólnuk bővebben.

Azonban egy újabb esemény által megint és igazán meg vagyunk löve.

Krausz Samu tegnapielőtt meglötte magát, és nemcsak magát lölte meg, hanem városunkon is oly újabb sebet ejtett, mely egyhamar nem lesz gyógyítható. Bár rossz prófétik lennék!

A tények, melyek ez esemény indokai, igen egyszerűek, mindennapi természetűek. Krausz Samu helybeli birtokos és pénzes ember, kiről némelyek azt mondják, hogy százezer forintig, mások pedig, hogy kétszázezer forintig áll — egy helybeli pénzintézet — az új takarékpénztár élére állt, s ezen állással visszaélt hamis váltókat bocsátott közre. Ez a vád emeltetett ellene. Gyamura talán már a Noszlopi örököséi ellen viselt pörével adhatott okot, mindazáltal ez úgy el lett simítva, vagy, mint egy helybeli lap jelzé, „békés uton.” Akár hogyan is történt a dolog, annyi áll, hogy nyomot hagyott maga után, melyen egy érdeklődő haladva más nyomokra jöhetett, melyek azután vesztét okozták. Az elfogási parancs a veszprémi törvényszéktől — mint halljuk, s miert felelősséget nem vállalunk — szerdán d. n. 3 órákor érkezett városunkba, de Krausz Samut csak következő nap, azaz esütőtörökön keresték a városi rendőrök élükön egy őrmesterrel, — otthon nem találván őt, más felé is keresték, mit valaki vádoltának megsugható, mire K. hazá ment, s látva az elkerülhetlen utolsó felvonást mellék szobába vonult némi intézkedést teendő, hol százához irányozta forgópisztolyát mely hatástalan lett, mert élethen maradt. Az ajtót a késedelmezőre úgy kellett ráfeszíteni. A mentő tragoedia végfelvonását a végzet fontartotta a törvény szigorú hatalmának

Ha más nem, úgy ez az öngyilkossági kísérlet bizonyít Krausz ellen, kiről azt mondják, hogy 21, vagy 23, 40 vagy plane 65,000 frt. erejű hamisított váltókat, mit majd a szorgosan folylatott vizsgálatok ki fognak deríteni.

Mint már említettük, a Noszlopi féle ügy ingatta meg a Krausz Samuba helyezett háttartalán bizalmát. Ezt ő maga is érezhette, mert dacára annak, hogy magát abból úgy ahogy kitisztázta, mégis csak a catastropha közöledését is érezhette, mit lapunk szerkesztőségéhez intézett következő levele is bizonyít:

Tisztelt Szerkesztő ur! Kérem bocsás lapja legközelebbi számába az a „Magyar Videk” holnap megjelenésében számbam semmit sem jegyezni, mi csakoly szemfényvesztés, hasak indirekte is, foglalkoznék. Holnap nap fog érdekelni és sok másfélek érdekelni is egy nyilatkozat szerkesztési, melyek felvetelére már előre is kérem bocsás lapjában, október 9. számában helyet reserválni. Tisztelettel maradván Papa október 1. 1886. kész szerzője Krausz Samu.

Megjegyezzük még, hogy a helybeli úri kaszinóban az utóbbi napokban aláírási iv is keringett, hogy Krauszt mint váltóhamisítót annak kötelekéből kizárják.

A kizárás azonban nem jött létre.

Már most azt kérdezzük, hogy mi lesz az egészből!

Az új takarékpénztár tetemesen meg van károsítva, s ha Krausz vagyona nem felel meg az általános véleménynek, úgy el lehetünk kényszerülve olyan jelenetekre, melyeknek a népbank bukását követték. Az intézet megtett mindent, hogy magát biztosíthassa; az igazgatóságot se a multra sem pedig a jelenre nézve semmi vád nem terheli, ő híven és lelkiismeretesen járt el tisztelőn, olyannyira, hogy a részvényesek elismerését és dicsőretét kiérdemelte. Az igazgatóság hatásköre persze inkább arra szorítottuk, hogy a könyvek vezetésére a pénz kezelésére felügyel, — hamis aláírásokért nem lehet felelőssé tenni.

A véték egész sulya tehát a sebében kínlódó halatúsóra nehezedik, s mi kívánjuk, a város és közönsége érdekében követeljük, hogy a véték bűnéért a törvény teljes szigorá értelmében lakoljon.

Mert Krausz Samu forgópisztolya által ~~mi~~ lettünk meglöve!

N e m e z i s .

Műveljük a népet.*)

VIII.

Köznevelésnek igen nagy ártalmára van az, hogy eddigi rendetlen, ferde és szellemi valamint anyagi fejlődését és jobbjelét megakadályozó szokások elhagyni nem akarja. Emre rossz szokások közül csak egyet említnék fel, mely egymagában képes a falusi népet menthetlenül a bukás örvényébe sodorni, mely már valóságos szenvedélygé fajult és az a m é r t é k l e t l e n s é g . Ez leginkább az Isten képre és hasonlatosságára teremtett emberi arcot összeroncoló, az elbűt tempóit és elbűtítő a testi egészséget és életét elhervasztó p á l i n k a és egyéb szeszitalok túlságos, mérték fölülévesében nyilvánul.

„Nem nélkülözhetem a részegítő italt — ugyan mond egy némelyik — mert az azzal való élés testem táplálására mulhatatlan szükséges; csak kellene az urnak is egész nap úgy kaszálni, kapálni

*) Lásd a „Magyar Videk” f. e. 24-ik s előbbi számaint

hegyről, az egyik, a férfi, a mint a távolból ki-venni lehet barnás — míg a másik, a nő, cserkesz szabású b2 s skarlat vörös ruhát visel; a férfi mintegy 22 éves, a nő pedig nem rég léphette át a 15. évet. Amint a hegy lábához értek egyszerre megálltak s körültekintettek, miután köröztünk nem láttak senkit, az ifjú így szólt: „Mirza! mily rég vágytam veled egyedül lehetni, most alkalman van veled szólni; ugy-e nem neheztelsz? — Buesuzni jöttem már is hozzád; oh csak egy évvel ezelőtt láttalak volna! a három hó, mióta ismerlek oly hamar eltűnt, mintha egy pillanat lett volna, és e pillanatban mégis mennyi órom volt.”

Mirzám! az ifjú felkiáltott s loborult a leány lábai elé! — szerzes-e engem? — ugye erőmszég ezt kérdeznem? Nem, nem érdemellek meg; csak azt mond, fogsz-e reám gondolni, fogsz-e egy pillanatot szentelni emlékemnek?

A leány úgy sőtét szemével bámult, az ifjú jura, s egész testében remegni kezdett, úgy látszik, hogy ő sem volt egészen idegen, lassan ejt ki „szeretmi.” — oh mily szó ez, képes egész életére lebilincselni az embert; azután az ifjúhoz fordulva így szólt: Kelj fel Feriz; — minden embernek egy szíve van, amelyben különféle érzelmek honolnak. Szeretjük a szülőt, a testvér, barátot, szeretjük a hazát, szeretjük kit sohasem láttunk. De a vallomás idejét beváró szeretetnek, a nyelv is magasabb fogalmat kifejező szót adott, mit ugy mondunk: „szeretem,” s az érzelem ezen ereje az általános szeretet képességéin túl tesz.

Szeretlek Feriz, szeretlek; de jól vigyázz, sze-

retlek mint barátot, ki engem oly híven kísért, de bocsáss meg, szívem leván kötre. A nagy hegyek aljába a ridég de zavartalan helyre vágyom, ugye nem haragszol? Félre tekintett s igrékezett elpalástolni zavarát.

Oh azok a körbényések a szülői szeretet, hódolat, s így annak befolyása csak azok...

Az ifjú merően tekintte Mirzára, egy könyesepp gördült végig arcán. Oh leány mily boldogtalan vagyok! de nem haragudhatom, láttam, hogy ingadoztál, mindig tartózkodó voltál, de a szerelem vak nem vesz észre semmit; most azonban már tudom, hogy nem szeretsz, csak nem akartad megsérteni a vendégjogot, nem akartál kiutasítani szülői lakodból. — Egyre kérlek Mirza, most midőn buesuzni jöttem hozzád teled áradozó érzelmeim, de telve most már émsztű bánattal... a haza iránt tartozó kötelességemet kell lerónom, buesuzni jöttem tehát; — nemokára hallani fogod az ágyuk moráját, a fegyverek zörgését, — gondjál akkor reám, — ha talán Allah azt a dicsőséget adná nekem, hogy hazámért meghaljak, fogsz-e egy könynyet hullatni azon emberért, aki Isten, emberek elfeledtek, és még te is fogsz-e egy virágot tűzni síromra, nekem ki téged úgy szeretett?

A leány szomorú tekintettel vett az ifjura „Feriz sokkal jobb sorsot érdemelt volna, enged meg, szerelmem nem hogy nyilatkoznom, de amit kértél meg fogom tenni.” — Most pedig távozom mert atyám szólhatat.

A leány megfordult de néha vissza tekintett, mintha bocsánatért esedekne a távolból; Feriz

és csak oly silány köszti volna, mint nekem biz Isten maga is meginná a pálinkát reggel, délelőn, este ép úgy mint én.*

— Kénytelen vagyok (így szól a másik) a világi gondok és bajok között, melyekkel körül vagyok véve szeszitalokban keresni szórakozást, a pohárba temetni aggodalmait; különben sem lehetek vidám, „csak mikor részeg vagyok.”

— Nem kerültem ki — így nyilatkozik a harmadik — hogy jó emberimmél lébe-korba poharak közt egy vig órát vagy napot ne töltsek, különben azoktól megvettem és becsültem, kedvetségem erőbulna.

Ily átokokodásokkal állnak elő mindazok, kik eme vadallát és az emberi nemet lealacsonyító szenvedélynek rajbjává lettek; nem gondolva az élet és elvetemlőség — mint másokra mint önök magokra kiható — következményeire; nem rettegve a roncsolt egészségre, alácsott becsület, erkölestenlét életközött idő, és elfecsérelt vagyon miatt zajosn dorgáló lelkiismeretlő; nem törődve végre azon öntudattal, hogy az idővel, egészséggel, becsülettel együtt elropult, ha nem is maga hanem talán boldogult szülői által láradságos munkával gyűjtött vagyona is; eltökéltelt, a legégetőbb szokásokra fordítandó pénz, minek következtében hozzá tartozó, a házastárs, agg szülők és gyenge magatok rongyokban és éhségben fojtengnek.

Mint néptanitó sokszor tűnődünk azon: hogyan lehetne eme mindinkább elmérgesedő méltelyan segíteni?

Vizsgáljuk csak a bajt gyökeresen és főleg annak keltetkezését!

Nagy alkalmat szolgáltatnak a mértékletlenségre illetve a részegkedés gyakorlására falme lyeken, a hazának majdnem minden táján dívő két három, sőt néha több napig is tartó lakodalmas és a fölötté hoszan tartó halotti tórok. Tapasztalattól tudjuk ugyanis, hogy ha a falu legszegényebb emberét házasság vagy temetési eset éri, ha egy krazjárja nincs is, mégis e rossz szokást követi, kész inkább nagy kamatu kölcsönre pénz venni fel, melyet talán többé visszaadni sem képes és ezáltal ingatlan vagyonát is pusztulásnak indítja; a ki ezen felesleges, pazar szokások felhagyására figyelmeztetni rendesen így felelelt nyer: „De minek megzontani a régi szokást őseink is így szokták.” Persze nem veszik tekintetbe, hogy apáink

„Ha egy abposztonmentét vettek Abban becsülettel megvéndek.”

Ha a szegényebb ember fel akarna is hagyni ezen vagyon bukását elősegítő szokásokkal: a gazdagoktól származó megvetetés féltelme miatt eat nem teszi.

Itt tehát a néptanitó mindenekelőtt falujának vagyonosabb és tekintélyesebb lakóit igyekezzék e tékozló pazar divatról lebeszélni, kimutatván emi-

lő mint közböbör, mozdulatlanul kísérte szemével. A kedves alak körvonalai mindinkább kisebbdedek, míg végre egészen eltűnt a távolban; az ifjúnak sohaj tört elő kebléből s halkan kiálta utánna, Isten veled leány! Isten veled örökre!...

* * *
„Feriz! nézz nyugot, felé, nem látod azt a fekete tömeget, mely gyorsan közeledik?” így szóla a vezér segédtisztjéhez.

Uram, azok oroszok.

Add ki Feriz a parancsot, hogy minden ember készen legyen. Nem vettek neki egy órát hullani fognak az emberek mindkét részről... Egy villanás, golyó csapott le, egy szegény teher szállító kocsisit sodorva magával; — nézd Feriz, ő már nem szenved többé sohajott fel az ifju, — minő kétes az emberi sors, ő tán boldog volt, tán volt aki szerette, oh miért nem talált inkább engem ana golyó.

A csapatok útközetre készültek, bátran akartak szembe szállni az ellenséggel, egyszerre dörgés, dörgés követett rohamra készül a sereg. „Feriz!” kiálta a vezér: figyelmeztetni akarta segédtisztjét, „ne oly hevesen!”

Nem vagyok én külömb uram a többinél! kiálta vissza az ifju, én is csak harcolnai jöttem ide; azzal sarkantyuba kapta lovát vakmerő, szilaj bátorsággal vezényelte csapatját az ellenség közé.

Az összecsapás heves volt, az ellenség már már ingadozni kezdett, midőn egyszerre egy kozák csapat tört elő, s Feriz maroknyi seregét minden oldalról bekerítette. Feriz látva, hogy a tulnyomó

tett ellenvezésekre az űsök kora és a mai helyzet közötti különbséget.

Továbbá nagy mértékben megkedveltetik a részegeskedés már csak az „exempla tralunt, verba movent” közmondás igazságánál fogva is, a növedék gyermekeknél azáltal, hogy bőven nyílik alkalmuk korecsmákban és egyéb nyilvános helyeken csavarogva a főnöttek mulatságát dorbólozását szemlélhetni; ezeket tehát el kellene tiltani ilyen nyilvános helyek körüli ácsorgásoktól. Mind igen érdekes és idevágó cikket közlöm az „Ált. Tanügyi Közlöny” czimű tanügyi lapból az alábbiakat: „Temes megyében intézkedés történt az iránt, hogy a tankötelesek a korecsmai mulatságoktól tiltassanak. E tárgyban Perzskova közűség iskolazéke f. e. febr. hó 1-sején tartott ülésén a jelenvolt közűség bíró felkérte az iskolazékat tagjait különösen azokat a kik az iskolalátogatás ellenőrzésével haviként megbizatnak, hogy őt a megyei közűg. bizottság azon rendelkezésnek, melyben a közűség bírójának fegyelmi eljárás terhe alatt meghagyottak, miszerint a mindennapi és ismétlő tankötelek fi- és leány növendékeket a korecsmai mulatságoktól és díjeli csavarogásoktól távol tartsák, — kellő végrehajtásában támogatni, vagyis a korecsmai mulatságok alkalmával meglátogatni, átvezetni és az ott lévő tanköteleseket neki bejelenteni sziveskedjenek! és ő nem fogja elmulasztani azok szülőit, gyámjait vagy garádjait a törvény értelmében megbüntetni. Arra nézve — mint mondá — már megtette a kellő intézkedéseket, hogy este vagy éjjel az utcákon csavarogó tankötelesek olzárassanak és megérdemelt büntetést nyerjenek. Ha minden közűség bíró így fogná fel hivatását, iparkodnék kötelesegek és a felsőbb rendeleteknek megfelelni, bizonyára nem rombolnak az erkölcsiség megemléző intézetei — a korecsmai — minden vasár- és ünnep-nap azt a mit az iskolák hat nap alatt nagy nehezen felépítettek, és ifúságunk nem szalajula el annyira, a mint ma fájdalom minden lépten-nyomon tapasztalunk kell. Adjon az Isten minden közűségnek ily derék és érdemes bíróit!”

Eddig és így a nevezett lap.

Meg kell említenünk még, hogy a részegeskedésnek nem épen a legjellemzőbb oka azon sajátos körülményben gyökerezik, hogy a bortermelet nép hári mi potom ár mellett is oly nehezen tudja eladni borát, hogy önkénytelenül felkiált: „Igyunk meg hát magunk, ha egyszer nem veszi meg senki!” Nincs borpiacunk, hogy ez így van némileg az ok megtalálható, a szőlőművelés kulturálásának nagyon is kezdetlegességében; értjük t. i.: hogy ha a termelő iparkodna szőlőjéet nemesebb fajokkal felszerelni mindjárt szivesebben és messzebből előjárnának érte. Egyébeként e thema fejtegetése túlhaladná keretünket, de kívántuk mégis röviden ezt is megírni.

erő ellen mitsem tehet, seregének maradványával elszántással keresztül vágta magát az ellenség csapatán, harczovala mint egy főbőszült orozlán, minden csapatja biztos halált osztott. — egyszer azonban inogni kezd nyergében, vér borítja el öltözékét, — talála volt, — egy kozák fegyvere megálta neki azt mit öhajtott, — a halált; — Lováról ledőlvala utolsó szava volt „Isten veled Mirza.”

Katonái legrálvala lovaikról iparkodtak holt testét az ellenség martalócaival elől megmenteni, mi sikerült is; eltemették később a csata lezajlása után a közeli völgybe, fejtájjára és szót vésvé „Feriz.”

Atyám, elbeszéléseid oly bus emlékeket idéznek fel; — mily kegyetlenek lehettek azok az oroszok, de nem, nem hiszem, hogy így tehettek volna.

Jer leányom, megmutatom nyomaikat. — Tudod, hogy két éve távoztunk el előbbi lakhelyünk-ről s még eddig habár nagyon közel van is, nem mutattam meg azon helyet, hol hűseink nyugosznak. — Jer leányom, lásd és emlékezz reá, ha egykoron gyermekek lesznek, — hogy nevelj belőlük oly hűsöket, mint aki ott nyugszik.

Közlebb értek a jelzett helyhez és az öreg egy magános sirra mutatott. — Nézd leányom, nézd csak a hős nevt. — A leány előlvasta, egész valójában megrendült, halványulni kezdett, s az öreg karjaiba dönt. mibajod Mirza?! — Semmi atyám, — össze szedvén erejét, — ugye meg-

Külföldön az ugynevezett mértékletességi egy-leteket állítottak fel a részegeskedés megszüntetése és mi magunk is néhány évvel ezelőt egyik megyei lapban cikkezvén megkezdtek pengetni; ámde végre is be kell látni, hogy ily mértékletességi egyletekre hazánk talaja, népünk különleges alkata vérmes jellege nem alkalmas.

Felvilágosítás, a becsületérzés felkeltése, és példaadás az egyetlen út, mely e dologban czélhoz vezet.

Dicsérelleg és elismerőleg kell azonban cik-ünk végén megemlékeznünk még a magyar kormányra a zeplém megyei gazdasági egyesület sürgetése folytán mult évben hozott törvényéről, mely az iszákság és dologtalan naplás lehető megállítására czéljából és szeriunták e szempontból igen helyesen úgy rendelkezik, hogy korecsmákban a 2 frtot meghaladó hitelnek behajtására bíróság nem nyujt segídekzet.

Békely (Berkovics) Elek.

CSARNOK?

Az ikrek.

Novella.

Eckstein Ernő után.

(II. folyt.)

„És miben állana ez?”

„Adj kezemre egy biztos szert, hogy az egyiket megkülönböztethessem a másiktól.”

„Pah, ez magától jön . . . . Mihelyt külön-sebben érdeklődött az egyik iránt.”

„Hisz ép ez a baj, mindkettőt iránt egyenlően érdeklődöm. Mindegyik oly nagy értékben áll élettem, mint a mil kap, és mivel ez előreláthatólag az egyiknél annyi lesz mint a másiknál.”

„Ugy egyszerűen jövedek meg magadnak. Helenának jobb füle alatt kis tarjagfolja van, mely Metánál csak igen kis vartában mutatkozik.”

„Na, ez mégis valami . . . . Tehát Helenán van a tarjagfolt . . . . Így a biztosság kedvéért egész figyelmemet Helenára fogom központosítani . . . . Csak az a baj, hogy a folt oly kedvezőtlen helyen fekszik! Ha haját egyszer fölfűre késülve viseli, vagy ha esetleg bal oldalán kell fölűm . . . . Valóban, megeshetik rajtam, hogy egész estén át a legkin-zőbb bizonytalanságban lebegek.”

„De kérlek, nézz halhatod, hogy az illető Helóna vagy Meta névvel szölitattik-e.”

„Helyes . . . . Mihelyt nevet hallok . . . . De a manóba! ismét elfelejtettem . . . . kin van a folt?”

Oskár nevetett.

„Az egészet egy régi irályu versbe fogom önteni.”

Metán nincsen semmi hába.

geded, hogy leboruljak e sirhalomra, hol hazám vitéz harczoza nyúgzik, mert mint monddá, hős volt ő, — oh miért nem említéd nevét, hogy a kegyelet adóját előbb lehorhátam volna és leborult a sirra; — ugye nem haragszól Ferizem, hogy előbb megnevem néztelek, boesás meg nem tudtam. Féltém kinyilvánítani akkor szívem egyetlen öhajját, oh mi-ért tagadtam el, — Feriz, tudom, hogy én vitte-lek a sirba, oh én mit miveltem szerettelek feriz, szerettelek, miként csak egy nő szerethet, nem gondoltam, hogy haláld fog eljegyezni örökre; esküszöm, hogy nem ismertem, s nem fogok ismer-ni kivülge seukit: bele nyult sérű hajába és egy kis virágot tűzött a sirhalomra; legyen ez zá-loga szerelmünknek és megcsókolta a port, mely a kedves halottat fedé, legyen ez pecséjete eljegyezte-tésünknek, zokogott, hullottak könnyei, azután föl-kelt; — olvégeztem kötelességemet, távoztunk atyám, e hely szent, ne tiporjuk azt lábainkkal.

Mintegy két hét múlva gyászmenetet láttak egyvonulni a hegyek alatt, eltémtek az öreg Ali egyetlen leányát, kívánsága szerint azon völgy szomszédságában hol az új hűsök nyugosznak, egy-szerű fejta jelei helyét eme szóval „Mirza,” és megérté az öreg, a hős sírjánál történeteket.

B. M.

„Helónát a folt boszantja!”

E rögtönzött vers ugy tetszett neki, hogy fe-jét rázta. Ennellen nagyon komolyan vettem a dologot és öletét ép oly szellemusnak mint alkal-masnak találtam, mire megígérte, hogy e distichont le fogja szamomra írni.

„Különbem egy tesz” — mondta kis időre* — mintha leány kéréseddel már végére értél volna. Várj csak, hogy fognak tetszeni a többiek, kikkel meg kell ismerkedni! Itt van például Keller kisasszony, a híres könyvkiadóknak egyetlen leánya, nem oly gaz-dag, mint az ikrek, hanem a helyett ritka tudomá-nyu, reuke a műveltségnek, egy való csodagyer-mek és — legalább egy tudósak állaspontjáról itélve — igen kedves.

Itt van továbbá a három király (König-) le-ány, a főpostaigazgatóknak, Könignek három leánya, kinek neje több mint egy negyedmilliót hozott meny-aszonyi hozományul. „Itt van végre.”

„De kérlek” — szakítam fölbe — „miért jár-nék tovább, ha a jó oly közel fekszik hozzám? Az ikrek nagyon jól tetszenek nekem, és ha különösen szorgos okok nem állanak be, ugy megmaradok az egyszerű sikertült választásomnál.”

„A mint akarod” — mondá Oskár — egy-lőre ezen palota termeibe fogsz jönni és a karsus Eleonorának, Keller s Wegener czég leányának, tiszteletteljesen udvarolni fogsz.”

Az én osztónőmnek kellett győzedelmeskednie. Miután minden ifjú hölyget, kiket bűtám czészre-kezőnek tartott, közelről is megismerltem, körülbe-lül annyira voltam, mint azon pillanatban, midőn Johann Heinrich Kirehner úrtól bucsut vettem.

Schol nem találtam körülmenyeket oly világo-saknak, mint a híres dohánygyáros házában. Midőn az alkony beálltával az Ukapun (Neuthor) a suklapin-cét elértük, leghatározottabban kinyilvánítottam, hogy választásom megtörtént, hogy Oskár segédke-zet nyujthatna, ez ügyes bajos tervet lehető leg-gyorsabban valóistanni.

„Tehát Helóna kisasszony!” mondá félig hau-gosan, félig magában, mialatt a telt poharat szájá-hoz emelte. „Éljen soká!”

Vele egyötörtvén én is kiittam a habzó pohar-at egész fenékig.

Oskár minden tehetségét s eszét arra fordí-totta, hogy leánykéresem előtt tárt kaput nyisson. Első látogatásom után már harmadnapra eljött ér-tem, hogy a remek részt a királykő (Königsteinra) teendő kirándulásban, mit valószinben az én érde-kemben rendezett. A társaság tagjai voltak. Keller Thaddeus asszonyság. S emek leánya Eleonora, Kirehner család, egy fiatal orvos, én, — és Oskár, az egésznek lelke természetesen ki nem hagyva.

Sikerült mindjárt menet közben a tarjagfoltot észrevenni, és ezen compaszolt vézelettelve, bátran evettem egy hódítai vágyó szerelm oceánjában.

Tényleg szeretetreméltó voltam most mint bármikor. A kinek van fogalma azon szenvedélyről, melylyel az igazi bölcsész lelke a tudományhoz függ, az be fogja láthatni, hogy égtém azon vágytól, hogy gondolkodási szabadságomra szükséges formálási eszközökkel megszerezsem. Beszéltem a nőnek mag-s műveltségére hivatkozágaról, kölcsönös megelé-gedettség boldogságáról és azon silány tévedésről, mely az ellenségeskedés legrosszabb metaphisikájá-val valója a nő nemet.

„Ellenkezőleg!” — kiáltám lágy meleg tava-szi levegőn majdnem szenvedélylyel, — „senkinek sincs inkább szüksége a valódi nőtermészet vára-zsára, mint épen a gondolkozóknak . . . . Ha hom-lókra az esemék nagy ellentéte miatt az izadság könyöi lefolynak, ha idegen egy majdnem emberfe-lteli elfárasztás sulya alatt lázognak, — mily boldogság akkor, ha egy gyengéd kedves kéz halán-tékra fekszik, mely őt szelid örövel a tiszta ész regi-oióiból a valóság virágzó völgyébe levonja és éze-telti vele, hogy a mostnak, a jelennek is megvan sa-ját joga! . . . . Nem nagysád, a gyakorlat s elmé-let — a praxis s theoria — mindenesetre iker testvérek, mint Meta kisasszony s kegyed, — és ha szeme elé jönne egy rágalmazó, a ki azt állítja, hogy szemléletből bölcsésznek nincs szive, ugy emlé-kezz reám, nagysád, s mondja neki szemébe, hogy esztelen hazug!”

Én mindzett oly igazán, oly természetesen hoz-tam elő, hogy eleinte én magam is csodálkoztam hallatlan comediatehetségem felett. De csakhamar

meggyőződtem a felől, hogy leltem az egész lelkes beszégetés alatt Annának kedves, verőfényes alakjánál időzött és egyszerre megtudtam, hogy egy betű sem zúzott. Megrázkodtam és tovább csevegtem a világ s élet, állam s erkölcs, művészet s természet felett, míg Királykőnek repkényvel benőtt falazatához értünk és falusi falatozás végett a fűbe lehevredtünk.

Lovagias beszédem nem volt hatás nélküli. Heléné láthatóan büszke volt, hogy egy tudós, ki a természet strategijáról irt, szerény társalkodásában gyönyöröd talált és Kirchnerné asszonyság pedig gyakran mosolygott maga elé, mintha kócos saszsze me látókiasan belepillantana a sokat ígéro jövőbe. Könymennek mégis nagyobb hatást kellett eszközölnie, mint számítottam rá. Mert honnan lehetett volna kimagyarázni azt, hogy ezen öntetözó millionáriusnö egy szegény magántanárnak célzatos közelítését helyeselte?

Három hét múlva Heléné kinevezett imádójának tartottam. Mindennapom vendég lettem a házban, és csodálatra többször megesett, hogy Kirchnerné asszonyság s Meta szemlélözó szellemem kiválasztottjával egyedül hagyta. Társaimnál életpályam rövid ideje alatt tagadhatlan ügyes fogékony-ságot sajátítottam el, egyebiránt felénkesség nem volt természetemben, mindazáltal nem vettem magamra, hogy az oly kívánat szerinti alkalmat felhasználjam és alaki-formális vallomásaimnak kifejezést adjak. Szerencsémre Heléné egy látszó — ezen tartózkodásomat hajlaman ösztönésének szavatosságába magyarázta úgy, hogy hallgatásom tulajdonképp csak ahhoz járult, hogy létezetem minden irányban biztosítsam s megszilárdítsam.

Metával a legszeretettelőbb lábon álltam. Valóban, ha Helenával akartam nősülni, egy legkisebb ok sem volt arra, hogy ikerövére elé is ugyanazon rokonszenv s érdekeltégemnek érzelmelem ne lépjek, mit jövő menyasszonyom számára tartottam fenn.

Még nem voltam annyira, hogy a két leány között valami lényeges differenciát fedeztem volna fel és 2-3 szor kénszerítve voltam, 5 perczig is kutatni, mielőtt tudtam, vajjon kedvesem vagy annak Doubletteje van-e előttem? A szék körül brevi manu szaladnom és a jelvényt szemléletre vennem nem lehetett! E bizonytalanság fájdalmas érzéssel volt összekötve — de különben Meta, mint mondva volt, igazán kedves szívesen látott ánygom volt és mindezt fényesen létre vitt volna, ha a hivatalos szerelem vallomásaim kintjelen időszakán már átlép-tettem volna. Valahányszor nekli iramodtam, hogy a döntő szavat kímondom: Annámak komoly, halvány képe lépett lelkem elé és a szó elhalt ajkaimon. „Tehát egyszerűen néhány hétig vársz” — gondolám magamban, — „ezen gyöngeség is el fog mulni és ha mint szerencsés férj könyvednél ismét ülés, nem lesz a visszaemlékezésnek semmi hatalma feletted” . . . .

Május 28-án érkezett a többször említett orosz udvari tanácsos, Dr. Emanuel Kirchner, jövendő írósz testvére meg, 30-án pedig a régóta tervezett ünnepély jött létre a Kirchner féle villában.

A derék gyáros testvérének mint a híres Dr. Eduard Hörmann, a természet strategija feletti művészeti értekezlet s még sok más még ki nem nyomatott mű szerzőjét mutatott meg, mosolyogva hozzámmondván: az udvari tanácsos is nagyon gyakran foglalkozik újabb bölcsészettel és képesebb lesz mint ő — t. i. Johann Heinrich szellemes munkám érdekeit méltányolni.

Dr. Emanuel Kirchner ép oly szeretetteljes, mint olvasott ember volt.

„Szégyenlem ismerem be,” mondá oly igénytelenséggel, mely reám különösen sympathiával hatott, — „hogy könyvét csak tegnap kaptam kezeim közél. Roppant sokat kell fíradoznom s csak ritkán rendelkezhetem egy szabad óra felett.

Mindazáltal önmek múltét fogom visszatértem után legelőző elővenni. Azon néhany percz, melyet tegnap rászentelhettem, érdeklődésemet oly nagy mértékben felgerjesztette, hogy teljes szívemből örveudek közölebbi megismerésére.”

Az udvari tanácsos előtt e jó véleményeért köszönetemet kifejeztem és azon engedelme kérttem, hogy könyvem egy példányt lábálhoz tesse-m, mit ő néhány udvarias szóval elfogadott. Az ünnepély minden közbejövét nélkül folyt le. Csevegtek, táncoltak, zenélte, s játszottak — dacára a fojtó melegnek, mely a virágillatalt meg-

telt éji levegő beömlése által legkevesébe sem enyhült — egész éjjelig.

Az elmenés előtt a házi ur félre hívott és furiangos önmegelégedett mosollyal vállamra ütött.

„Nos, hogy tetszett az udvari tanácsos? kérdezte mosolyogva. „Nemde, galallér a szó legszorosabb s legjobb értelmében! Kár, hogy holnap ismét elhagy. Különben nem mulasztottam el az alkalmat Önt ismételt szorgosan figyelmébe ajánlani. Láthatólag érdekel viseltetik Ön iránt; öszszekötéseit az orosz arisztocrátiának legnagyobb körébe felmennek.”

Néhány érthetetlen szavat mormogtam fogaimon át s meghajoltam. Azután a házi asszony kezét écsóktam. Helénával egy jelentékteljes tekintetet váltottam, Metához: „Jó éjszakát, nagysád!” szoltam és gondolatok között hazra fel mentem.

Következő reggelre a legiszonyatosabb fájdalommal keltem, a milyen fejemet még soha nem bántá. E mellett egy tagomat nem tudtam megmozdítani s jéghideg lábborzongások futottak át rémes alakokkal hátamon. Derekasn meghűltem, mely hűlés 14 napig ágyhoz bilineselt.

Midőn először ismét pangoloman ítem s egy átvag vörös borral elveszített erőmet megakartam nyerni, ajtómom kopogás hallatszot s rajta becsörmpölt Oskár, a huszárhadnagy.

Én e jó fiatal emberrel leánykérésem utolsó idejében mór módjára bántam, a ki mehet, ha kötelezőségi teljesítette. Most szívből örültem, hogy nálam láthatom és kértem, hogy neveltelességemért bocsássam meg.

„Badarság!” mondta, miközben nagyobb súlylyal veté magát egy székbe, mint gráciával. „Ha kettő el van azzal foglalva, hogy egymást a halóba csalják, úgy egy harmadik mindig fölösleges, De, mit is akarok mondani, mit cselekszik itt, hogy a tavaszi napok közepette náthaburut hozatsz, mint egy öreg, méhköros asszony? Esetleg most hallom Johann Heinrichöt, hogy ama emlékezetes ünnepe-ly öta ágyban vagy.”

„Mikent látod, lassankint fűdök.”

„Nös, mennyire áll dolgod a szép Helenával? Még mindig kintjelen halogatás s gyötrelm?”

Vállaimat vonítottam.

„Na, hallod-e?” — mondá csaknem boszankodva — „a te időtákarékösséggel sajátságos dolog! Ennyi idő alatt hatait is jeytet váltok.”

„Igen, azt jól mondod.”

„Nem, nem, ti tudósok unalmas nép vagytok. Mindig hosszadalmasan, mindig alaposan, míg az ágynek tulajdonképi magva is a manóba megy. Valamit mondok neked . . . Meddig reménylesz ismét lábon lenni?”

„Azt hiszem, legkisebb nyolcz napra. Miért?”

„Jól van? Fölnaphoz 8 napra eljegyzed öt! Thaddaea asszonyság, a nagy kiadónok neje, már régóta gyöttri magát egy itáliai éjszaka tervével. Csupán 3 szóba kerül, és az idea lusha megy át. Pompás ligetének lugosaiban inkább belejutsz a megfelelő hangulatra, mint bárhol. Ha ezen dolo- got már egyszer magamra vállaltam, becsületbeli kötelezőségnek fogom ismerni, előbb nem visszavonulni, míg szivetek frige megpeccsételve nem lesz. Azt hiszem, te is örülhetnél, ha végre valahára ismét nyugodalmasba visszatérhetsz.”

„Igazad van, az örökös halogatásnak nincs értelme. Nem is tudom, honnan jön az, hogy én olyan . . . hogyan is mondjám.”

„El van intéve?” szakkított ő félben. „Nö, élj boldogul és gondoskodjál arról, hogy valami bajt ismét ne okozál magadnak.”

Öszintén nyujtá kezét és fenséges léptekkel kifelé csörmpölt.

Most gondolatokba estem. Minden, mit Annával első találkozásom óta gondoltam s éreztem, álmódtam s bölcselkedtem, még egyszer elvonult szellemi szemem előtt . . . Még egyszer vívtam a hidegen számító észnek, a balga szív elleni küzde- lét — de az eredmény megmaradt a régi. Söhajt- va töltöttem füvegem maradvak poharamba és mor-rogtam: „Alea iacta est!”

Fáradhatlan nagybátyám megtartotta szavat. Nyolcz nappal ezután egy tisztán könyomatott kártyát kaptam, melynek egyetlen ezikke így szolt: „Dr. Heinrich Keller s nejeinek van szeren- esége dr. Eduard de Hörmann urat holnaputánra, kedden, június 22-én 8 órakor este tartandó ünne- pélyre a la Italiane dísztelek meghívni.”

A döntő nap elérkezett. Nem minden szivdobogás nélkül léptem a csillogóan kivilágított ház küszöbére. Valamivel el- késtem és a társaságot már lehetösen teljes számu- mal in pleno találtam.

Vidéki levelezés.

Aszód, 1880. okt. 5.

Tek. szerkesztőszög!

„Összel szép csak a természet én nekem, A haldokló természetét szeretem.”

Ezt dalolta hazánk nagy költője Petőfi. Szép bizony az ősz mindig, ha kellemes napjai vannak ép oly kedves mint a tavasz. A jutalom évada az ezután becsülfik még a nyarat is. Nem addig be- állit egészen. Lassan hervadni kezd minden. Az erők lombjai s levelei sárgulnak és hullanak. A nap halvány sugarakat hint a hervadó tájra. A madarak vándor utra keltek. Az erdő néma, hang- talan. A völgy, a rét kis patakja busan suttog a lágy meleg napokról. Minden szomoruan, kiműbi kezd. Lelke fűző borongásaival az elhaló természet ölcbe megyen a sorvadó szív, s fájdalomt enyhítli kezdenek az általános pusztulás szemléletén. A megszalt szív is, az ősz természet lassu hervadása. Szegény leány jól tudja ezt. Körültekint s lágy hangon mondja:

„Virágok szép virágaim,
Beh kedveltek vagytok nekem,
Ne fejtö szegény jó Margit!
Sírómra, hogyan meghalok,
Életetek virágokat,
Ne fejtö szegény jó Margit!”

Szerény kívánságodat majd teljesíti ha ember keze nem, az örök szép természet. A tavasz majd illet sírodra virágokat . . . Amott a távol szölie hegy oldalán egy csejteljes kis leány jó kedvében ballag a szűretre s vígan dalolja:

„Fűtöl a szél az idő már özte jár,
Szébb hazába megy vígadni a madár,
En is mennék, de hiába, ha velem,
Akaróva öljö a bú s szellem.”

A távol hogy is vissza adja a hangot s így vígában halad tovább, míg elérve a szőlőbe, a hej aztán kedveséül jobban folyik a munka, s nem gondolva azzal, vajjon lesz-e bő szűret vagy nem. Mit és törődömnek azzal, hiszen ha most nem is olyan bőven van a szőlő, mint a mult évben, majd ad az Isten többit jövőre. Azért meg is tartották néhány családnál vígan a szűretet. Hangzótt a zene hurja szebbnél szebb hallgatott, valamint tánczra valót, úgyhogy még nemcsak a szűretben levő mulatók, de meg a szűretelő munkások is szűndő után tánczra kerekedtek — Mindekkelt azonban a szakertő gazdák állitása szerint Aszódon vidéken május havában oly gazdag szőlőtermes mutatkozott, hogy a firtok sokasága miatt a tokét alig lehetett lekötöni. A szőlő kevesebb időben el- virágózáván szépen kezdett volt fejlődni, de a későbbi forró napok s rendkívüli orkán-féle szelek a termés felét megsemmisíteték s utánna következett a szeptember hosszantartó zápor eső, a megmaradt még mindig szép eredményt kecsgettetett termést annyira megrohasztotta, hogy mennyiségére a mult év termésénél kétharmaddal kevesebb, minőségre pedig sokkal gyengébb szőlómust szűretett. A szőlő bitokosokra nevez az eredményt nagy csapás, le- hangoló, nem nemcsak, hogy az évi munkálattái költséget meg nem téríti, de még az adot is oly jóvedelem után kell fizetni, a mely az idén nem létezik.

Vége meg kell említenem azt is, hogy a folyó évi július hó 26-án történt tornyai Schoss-berger Henrik ur nagykartali bírtokán tőz esett alkalomával az aszódi önkéntes tűzoltó-egyletnek valój elvetesélyes fíradozásukért: legközelebbi tornyai Schossberger Henrik ur 200 fírad adományozott! N. I.

Vidéki és helyi hírek.

Apostoli királyunk ö felsége magas névnapján fényes isteni szolgálat tartatott, melyen az ősz- kesz katonai és polgári hatóságok megjelenőven kér- tek az ég Urát, hogy a nemes fejedelmet még igen sokáig őrítse.

Balassagyarmatról írják. Iparügyi meeting tartatott városunkban legközelebbi vasárnapon a kü- zönségi, s különösen a városi és megyebeli in- teligenátiának is nagy érdeklődése és tömeges rész- vétéle mellett. A meetingen régebbi meghívás foly- tan Ráth Károly orsz. képviselő is részt vett. Gel- léri Mór iparegyesületi titkár kíséretében Vendégünk az iparügyek körül fíradozásuk és érdemeik elis- merésénél, minde oldalról fényes ovációban része- sültek. — Az utolsó állomásnál szombatn délután nagyobb küldöttség fogadta őket és számos díszes fogalatt kísérte a városba. Vasárnap délelőtt az iparos ifjúsági önképző és segélyöz egyet. tartotta alakuló gyűlést Gelléri Mór, mint az iparos ifjúsági egyetlek szövetsége vezetékünek elnöke- te alatt. A délutáni iparügyi meetingen Reményi József megvezerte nagy tekintélynek örvendő örvendő elnököt. Ráth Károly országgyűlési képviselőnek a mult évi iparos-congressus elnökének hosszabb- rek beszéde, melyben a napirenden levő fontosabb

iparérdekű kérdéseket székszerűen fejtegette, igen nagy hatást keltett, és különösen azon tanácsa és intelve, hogy az iparérdekelt ne engedjék semmi oldalról sem politikai czelokra felhasználatni, és hogy az iparosok kövéljenek ugyan a törvényhozással a kénszertársulás utján erős autonomszervezetet, de azontul semmi egyelőtlen várjak boldogulásoktól, mint saját haladásuktól, művelődésüktől szorgalmuktól és váivetelt összemunkadésuktól — nagy befolyással leend városunk és megyénk iparérdekeinek társadalmi folkorülésára és az iparosok társulati törömülésére. A gyűlésen szözlötök meg Bodnár ügyvéd, Karlik építész, Pajor árszaszéki elnök és Gelléri Mór, mire egyhangulag ki-mondattott, hogy a meeting állást foglal a múlt évi iparos naggyűlés és az országos iparosegyesület javaslatán mellett és azoknak a törvényhozásnak le-endő pártolása végett átiratot intéz Nográdmegyei országgyűlési képviselőhöz. — gyűlés után vendégek több fogat kíséretben kirándulást tettek a szomszéd szözlökre, hol őket Karlik ipartársulati alelnök pompás nyaralójába vendégszeretőleg fogadta: este pedig díszelőtkre a nyári szinkörben díszelő-élők, Szereény köztisztelőben álló fősölygábri, Pajor árszaszéki elnök, Kövy ügyvédi kamarai elnök, Szanyavosky kir. k. jegyző, Harmos megyei fő-jegező, Chikán tanár, Horváth szerkesztő stb. stb. A pohár felöntésekké hosszú sora csak jóval éjfél után ért véget. Vendégeink hetőn reggel utaztak vissza Budapestre.

Személyi hírek. Ma délután érkezik körünkbe városunk országos képviselője, ngs. Ráth Károly ur. E helyen is legyen általunk szívbeli üdvözlés s fogadják azon őszinte kívánságunkat, vajha nálunk és közöttünk úgy érezze magát, a mint maga hajtja. Képviselői működéséről szóló jelentését annak idején hozni fogjuk. — Hetőn az október 21-én ünnepele meg a modori tanító-képző intézet tíz évi fenállását, melyre a helybeli polgári leányiskola igazgatója Bánfi János ur is, mint nevezett intézet első növendéke meg volt hiva.

Lapunk mai számában foglalt komoly és méltán az elkeseredés hangján írt vezérezik megérdemelt a figyelmet. A tegnapielőtt megtörtént verítázó események hosszúzólásától vissza nem tart-hattak magunkat, az föladatunk köteles dolga, s vezérezükünk avatott tollu, s a helyi viszonyokban járta írja ugyancsak meghiát reflektiók által kísért hangon tesz említést a multra és jelenre.

Az „országos izr. tanítóegyesület” értesítő-jének legújabb számából értesülünk, hogy Gold-berg Jakab ur széles körökben ismert helybeli népművész az országos izr. tanító egylet választmányi tagjává választottat.

„A becsület szegénye” című 1879. évi népszimű pályázatán díszelőttel kitüntetett népszimű megjelent. Iria Miklórczy János. E valóban ritka tapintatossággal megoldott szimű, oly gazdag hatá-ros kollektékben, hogy alig erti az ember, miként szoríthatott le a győzelem polézáról Irálya tisztán népies zamat, s meőjele határozottan e népelet kö-riében mozog. Az egész kötet 168 lapra terjed, mely érdekelt voltárol fogva, egyik legelővezetesebb darab-ját teheti az iskola és magánkönyvtárának. Kapható Aigner Lajosnál Bpestben. Ára 60 kr.

Pestalozzi válogatott paedagogiai munkái-nak VIII-ik füzeté is megjelent. Fordítjá Zsengeri Samu. E becses vállalat ma már ajánlata is alig szorul, oly hamar föllögtá a művelt községek magas becsét. A magyarázatokat mely bölcselőttel eszközöl fordítá, s nagy lélektan tanulmánya minden tekintetben emeli az eredeti értékét. Minél szélesebb mérvű pártolást érdemel. Egy füzet ára 50.

A Pápa eszerességi kerülethez tartozó róm. kath. tanító-egylet ősz közgyűlését folyó évi okt. hó 15-én Pápan a belvárosi tanodában tartandja, melyre az egylet tagjai és a tanfogbarátok azon kijelentéssel hivatnak meg, miszerint külön-külön meghívó nem küldetik. A gyűlés kezdete reggel 9 órákor leendő. Pápa, 1880-ik évi okt. 4-én. Bella József, egyleti jegyző.

A muzsák temploma teljesen benépesült, bizonyítja azon élénkek mozgalom, melyet városunkban pár nap óta tapasztalhatni. Az intézet ugylásunk mindinkább naggyobb látogatottságnak örvend.

Legújabb levelező lapok benyomatott 5 kros le. éi jeggyel vannak forgalomba október 1-eje óta. Ezen újabb levelezőlapok az egyetesem postaegy-leszethez tartozó országokba használhatók föl. Vannak választófélek és egyszeriek is — Bosznába is érvényesek.

„Püspök pinczéje” renoválás után oly alakot nyert, mely sz urikasznak kellemes szórakozási helyévé válhatik. Ital és étkezés dolgában, a kiszolgálás és minőség kielégítő s hozzá tanfos.

„Allatrendőrk a gazdaságban” című igen, hasznos kis füzetke jelent meg Aradon Mádi Máttyástól, mely a gazdalközönségnek igen hasznavehető olvasmány az állatok természeti őstörténe megtanulásárá néve. E könyveskének czölja a tapintatlanul

földözött állatoeskkák védelme s így közvetve a gazdalkodás eme eleven előmozdítóira a figyelemkeltés. A könyveske 32 oldalra terjed 100 drb. 4 frt, 1000 drb. 30 frt. Ajánljuk a földbirtokos urak, gazdasági egyletek s hatóságok pártoló figyelmébe.

Beküldetett. Feltámadt a levél, de tartalma nem! Mult pénteken este 9—10 órá között végyémt az új-utczán a Z, az X-et Y követte, bizonyos távolról pedig a Z kisérő a sétálókat. Az X bárom egy levelet s vele együtt két forintot vesztelt el, a Z látá a mint a szerencés Y földre hajolván, valami fehéret felvéve, ezt — a levelet — fölbotvta, belőle valamit kivett minesetere a két forintot zsebre dugva — távozott. Ha a Z tudta volna, hogy az X vesztelte el azt, mit a boldog Y megtalált: akkor megfordult volna a szerencse, de a becsületes Z Salamon király bölcseszétele nem bírán — csak szemmel nézte, mint a karszenvedő X eltűnik, az örömetlet Y pedig fittküzereze tova bal-lyal a szerencés pénztermő új-utczán, a korsém-akat szemléelve: vajjon, hol van a „Bachus” legjób-ban képviselve, hadd igyék X egészségére egy nagy üveg szőlőnedvet! De a levél? Konferenciát nem lehet egybe hívni. Hát mit? Y maga hoz ötletet. Bölcsen is itéli; mert Z — aki még mindig figye-lemmel kísérő — legnagyobb csodálkozására azt ve-szi észre, hogy X levele egy ablak redőn betolott, és Y? Tovább ment, ment addig, mig Z szemmel, vagy tán lábál is kísérete, — de e városban gaz világitás nem lévén — az aegptszta sötöttség ke-gyében részesült Y és Z ökenyitelni elűtnek egymás elől. X hazament, észreveszi, hogy nincs levél, nincs pénz, megy keresni de nem talál. Vissza-fordul, háza ballag, ... lefékszik, ... egész éjfel nem alszik, ... törí a fejét, ... mind hiába, ... nincs pénz, nincs postzó. ... A boldog Y más nót-át fuhatott. Szerencés embere! ... bizonyosan mul-latott X pénzbelől ... ioytt addig mig a pénz tar-tott ... Bachus hatalmába keríté. ... Morphéeus pedig karjaiba ölelé ... és talán most is álmodnék a két forintól, ha — o tempora! o meres! — o szá-már! o boves! — a levelett magával vitte volna! X másnap híresletle szerencsétlenségét ... Z is meghallotta és elfjött X-hez, s szöhüen elmondott mindent amit szemé látott. Elég hozzá: a levél feltámadt, meg van, a két forint pedig szinte meg van, de nem ott a hol hiányzik! H. J.

Városunkban meghaltak! 6. évi szeptember 30-tól október 6-ig: Stern Fálöp gyermeke, izr. 5 napos rángóres. Pettő Jánosné, r. k. 80 éves agykor. Schwarz Márkus leánya, izr. 12 napos, gyöngöség.

ÜZENETEK.

N. J. A tautológiától őrizkedjék, nem annyira az erlő-tetés jeleit lássa a közönség gondolkodásában, mint inkább gondozásai gondolatainak. Tárcezáját ám mutassa be.

Közeghy Bpest. A feleletet vegye tudomásul a mai számban teljes csemet tudatni ne terheltessek és megindul... ara azonban egy közlezer érdemes hosszabb közlemény által igyekvezek érdemet szeretni.

Academia társaság. Pozsony. Igenis megindítottam. A mozgalomról elvárjuk a hivatalos értesítést s amogy a Kraachlubersekkel előforduló esetéről egy-egy kis vázla-tot kérünk, no meg egyeb is csak szorul?

G. M. N.-Tapolcsány. A levél már nem nekünk szolt, s kérelmet csak úgy teljesítjük, ha arra néve érdemlegességet tanusít.

Chronos. Veszprém. A szabad-szöllás hívei voltak, vagyunk és maradtunk. De sissak alatt, ön pedig más utra akarunk bennünk terelni. A békét óhajtik és ápoljuk, kontár szereplésekre nem hallgatunk, így tehát ore sun. Különben quis vocaris...?

Neolog. Győr. Közleményt vettők, melynek minden száva fenkőt gondolkodású fenyesen hirdeti. Üdvözöljük! Mi magunk szinte véleménye hívei vagyunk s a hosszú tőrés néhez fájdalmait még mindig hordjuk, tudjuk a keres-ves vajadást — de várakozásunk nem addig véget ér — s akkor ezlike kövcs szolgálhat tesz. A böles mondat igaz-sága hisszük, hogy beteljesedik: Lento gradu ad vinctum sui divina procedit. Ince tantidomque suppliti gravitate compensat ... és ez így lesz, legyen is!

M. L. Bpest. Német hírdetés nix — olyan nines — egy latot napvilágot. Isten tudja hogyan, azt is magyar böbbe huszik.

Olyan ez a fehér nép. Bpest. Az a kifogásolt epytheton nem valami hízelgő aréj. csak tessék föl megolvasni, a correctio meglehetősen megállja. Az érintette itt levő tárcza nem tüköri vissza képességet, kérjük a fordítást vagy más eredetit. Üdvözlet!

Dr. L. J. Győr. Köszönettel vettük. Nem ugy van az, mint volt régen! Üdvözlet!

Juranis B. Jákó. Baráti vonzambudból folyó soraidot helyzetben nem tehetem közée. Köszönöm.

Gabona-árazok.

PÁPA:
100 kgr. vagyis métermázsánkent.
Buza: jó 10 frt. 80 kr., közép 10 frt. 40 kr., alsó 10 frt. — kr.
Rozs: jó 9 frt. 20 kr., közép 8 frt. 80 kr., alsó 8 frt. 40 kr.
Arpa: j. 7 frt. — kr., k. 6 frt. 80 kr. és a. 6 frt. 60 kr.
Zab: j. 6 frt. — kr. k. 5 frt. 60 kr. 5 frt. 40 kr.
Tengeri: j. 8 frt. 40 kr., k. 8 frt. 20 kr. és a. kr.
Burgonya: — frt. — kr. közép 1 frt. 20 kr.
Szén: j. 2 frt. 60 kr. k. 2 frt. 10 kr.
Zsup: j. 2 frt., — kr. közép 1 frt. 70 kr.
Pápan, 1880. okt. 8. **Wolfa József** polgármester.

Felölös: **A kiadó.**

NYILT T É R.

! 50 frt. jutalmat !

F. hó 5-én déli 3/4 tizenkét óra körül a hosszú- vagy szelvezében elveszett **egy fekete bőrtárca 300 frttal** (1 drb. 100 és 4 drb. 50 frtos.). A találó, vagy a ki olyan adta-tokat képes szolgáltatni, melyek biztos nyomra vezetnek 50 frt jutalmat kap.

Nyilatkozat.

Alulirott tisztelettel vagyok bátor tudatni a melyen tisztelt levelek közönséggel, miszerint Pápan tartózkodásom ideje alatt leányaimat t. cz. Reiner Illés pápai tánczművészt tanítván, ki is rövid idő alatt annyira kiképezte a tánczművészt, hogy nevezett leányaim kitünő művészi tánczairól bár hol, s bár mely nagy városokban is léféléhetnek.

Pápan, 1880. évi okt. 4.

tisztelettel

N. N.

M ó z e s J a k a b.

Táncztanítási jelentés.

Alulirott tisztelettel ajánlja magát a n. é. közön-ségnek, nevezetesen gyermekek s felnőttek **tánczművésztben** való alapos oktatására. Tisztelettel meggyezzem, hogy nálam a táncztanítás minden divathán levő bel- és külföldi tánczemekre kiterjed, melyek alapos módszerben nyomán könnyen betanulhatók. Táncztanítás díj havonként 2 frt.

A n. é. közönség pártfogását kéri tisztelettel **Reiner Illés,** gyakorló táncmeister és fényképész.

Táncztanítási órák:

Szabady-Frank házbán: 5-6 éveseknek. 6-7 tanulóknak. Keltz-féle házbán: 7-8 közsönségnek. 8-9 zúrtórák.

ÖNKENTES VÉGELEDÁS

Van szerencsem a n. é. közönség tudomására hozni, miszerint tizletem beszúntetése czéljából, **raktáromban lévő összes divat-, vászon- és rövidáru-czikkeket 20%** gyári áron alól árusítom el!!

Ily

rendkívüli olcsó bevásárlási alkalmat nyujta,

kérem a n. é. közönség minél számosabb látogatását.

Az üzlet árucikkokkal együtt — megegyezés folytán — szintén barmikor átvehető.

Pápan, 1880. szept. hó.

Kiváló tisztelettel

BERMÜLLER GYULA
divatkereskedő.

Önkéntes végeledás!

Önkéntes végeledás!

ÖNKENTES VÉGELEDÁS

Vendéglő átvétel.

Van szerencsém a n. é. közönséggel tudatni, hogy a Kovács István-féle

vendéglőt

átvettem, és folyó október hó 3-án, azaz vasárnap nyitottam meg.

Ugy mint eddig úgy továbbra is a legjobb ételek- és italokról, valamint pontos és gyors kiszolgáltatásról a lehető legjobban gondoskodva leszek.

A n. é. közönség b. látogatásáért esd.

Pápán, 1880. okt. hóban.

Tisztelettel

Wesszely Ferencz
vendéglős.

Nehézskört (nyavalytárást, epilepsziát), görcsöket a legrovidebb idő alatt gyógyítok levél útján is egy általam eredményesen tapasztalt eljárás szerint, még ha érintett betegek is a leghevesebbek és legrohamosabbak is. — **Dr. Helmsen orvostudor** Berlinben N. W.; Louisenstrasse 32. sz. a. — Már százak meg lettek gyógyítva!!

Ingyen

20 frt. bevásárlás után
1 ¼ színes abrosz.

Ily feltűnő olcsóság még nem létezett mint

Székesfehérvárott a „Profétához“

czimzett tulajdonosánál.

Ingyen

40 frt. bevásárlás után
1 szőrszövet-ruha.

Kabel Sürgöny Telegramm.

Rögtönzve tudósítom a n. é. közönséget, hogy az előrehaladt idény végett nyári kelmék és más egyéb czikkék feltűnő olcsón

CSŐD-beclésen aluli

árak végleges gyors eladásával lettem szíves P. E. gyáros által megbizva, kívül szerződésnek akként egyezve, hogy tengerentuli szállítmányát legfeljebb 40 nap alatt okvetlen elárulnati feladatommá teszem, tehát itt a jó alkalom, hogy a világi hírnévre szert tett „Proféta“ czimű tulajdonosához SZÉKESFEHÉRVÁRRA folyamodjak a n. érd. közönség, bárki is a legkevesebb pénzért bevásárlását feltűnő olcsón fedezheti, ne kessék tehát senki e sorok áttekintése után azonnal megbizásait eszközölni, mert ily csodálatos olcsóság a XIX-ik században nem fog ismét kínálkozni, daczára, hogy a készlet óriási, a tömeges megbizások azt kimerítik, azért azokat mielőbb eszközölni kérem.

Kizárólagos főraktár: palotakapu-utca volt Szeivald-féle ház.

Kiváló tisztelettel

E I B I S C H R.
a „Profétához“ Székesfehérvárott.

Rendkívüli olcsó kivonat

Ruhakelmékből.

	Ezelőtt	Most
2000 rőf pekingi sevirt	—85	—20
3000 rőf nuarzalni	—55	—25
15000 rőf kanargo	—38	—14
1000 rőf minden színben kangara	—85	—38

Cretonokból.

4000 rőf francia creton de Millör	—27	—15
3000 rőf valódi angol creton	—45	—25
6500 rőf valódi szegedi festő	—35	—16
3200 rőf szegedi festő de Millör	—48	—24
2000 rőf braziliai oxford	—42	—20
8000 rőf legnehezebb angol zefir oxford	—55	—29

Égészen leszállított áron a második leltári kivonatból.

Gyolcsokból.

1 vég 30 rőf ¼ rosenthali gyolcs	6.50	3.67
1 vég 30 rőf ¼ sziléziai gyolcs	9.80	4.80
1 vég 30 rőf ¼ fél czérna vászon	8.85	4.26
1 vég 30 rőf ¼ valódi nehéz szelinger	11.50	5.85
1 vég 30 rőf ¼ Roller-féle bőrvászon	12.80	6.50
1 vég 30 rőf ¼ valódi fehérített st. kreas	14.70	6.90
1 vég 30 rőf ¼ st. fehérített kreas	18.90	9.75

Kanavásznokból.

1 vég 30 rőf ¼ C. chiffon	9.90	6.40
1 vég 30 rőf ¼ finom R. chiffon	14.50	7.40
1 vég 30 rőf ¼ csinavat fehér gradli	14.50	6.90
1 vég 30 rőf ¼ floreszlorfi kanavász	5.20	2.75
1 vég 30 rőf ¼ amsterdami kanavász	11.50	6.75
1 vég 30 rőf ¼ v. rumburger kanavász	16.50	7.50
1 vég 30 rőf ¼ fehér legnehezebb nanking	16.50	7.40

Különbösen figyelmeztetem a n. érd. közönséget e 3-dik leltári kivonatomra, mely fehér és színes abroszokból, szalvéta és törülközőkből álland!!!

1 db. ¾ színes morva abrosz	1.15	—47
1 db. ¾ karlsbergi fehér vagy színes abrosz	2.75	1.50
1 db. ¾ színes vagy fehér rumburger abrosz	4.80	2.25
6 db. fehérített pápai szövésű szalvéta	3.50	1.50

	Ezelőtt	Most
6 db. damastirozott pekingi szalvéta	3.90	1.85
6 db. fehérített mühlhausi törülköző	2.40	1.35
6 db. mühlhausi fehérített törülköző	2.90	1.65
6 db. foralsberg vagy damast tükröz	3.90	1.85
6 db. valódi rumburger zsebkendő	1.88	—35
6 db. legfinomabb rumb. zsebkendő	3.90	1.65
12 db. finom patiszt vagy czérna zsebkendő színes szellel	3.50	1.50

!! Fekete és színes selymek hallatlan olcsó áron !!

1 rőf nobles selyem fekete	2.90	1.45
1 rőf Grodenapf Feille	3.80	1.60
1 rőf valódi Grogren Paille	5.40	2.25
1 rőf legnehezebb fekete atlas	3.95	1.75
1 rőf Paille de Paris minden színben	6.50	1.85
1 db. ¼ fekete atlas selyem kendő	4.80	1.80
1 db. ¼ valódi fekete nobles kendő	4.50	1.70
1 db. ¼ csinavat selyem kendő, szíle nélkül	1.90	—88

!! Fekete ternoimat, lüsztereimet, ripszeimet, már az őszi ivadra is igen melegen ajánlhatom !!

1 rőf 5 ½ 4. fekete terno	1.25	—45
1 rőf 0 ½ 4. fekete alapni terno	2.80	—75
1 rőf ¾ színes cloth-terno minden színben a mostani divat szerint	1.90	—68
1 rőf ¼ fekete lüsztré	—55	—25
1 rőf ¼ igen finom lüsztré	—95	—35
1 rőf ¼ virágos fekete lüsztré	1.10	—45

!! Utolsóelőtti nagyon leszállított ár-jegyzék!!

Poplanok, matriczok, esikfejtűgyűrűk, glanzperkálok, színes és fehér parqueto kból.

1 rőf esikfejtűgyűrű	—55	—25
1 rőf igen finom gyűrű esikfejtűgyűrű	1.50	—53
1 rőf virágos vagy csikos glanz-perkál	—45	—24
1 db. gyermek creton paplan	1.80	—90
1 db. gyermek casmir paplan	2.80	1.45
1 db. valódi Afrik matricz	9.80	4.50

	Ezelőtt	Most
1 db. Newyorki Afrik matricz	13.80	5.25
1 db. kitűnő lezör-matricz	32.50	12.50
1 r. Schnür-parquet	—40	—35
1 rőf színes bécsi parquet	—30	—19
1 ½ creton paplan	csak	1.85
1 ½ creton paplan török	csak	1.95
1 ½ török creton paplan	csak	2.35
1 ½ bécsi piros paplan	csak	2.45
1 ½ casmir paplan minden színben	csak	2.95
1 ½ casmir paplan minden színben	csak	3.50

Utolsó feltűnő olcsó leltári kivonat

!! Áll különlegességekből !! Ezen czikkelen potom áron tulajdok.

1 garni. fino. mansetta-gomb	csak	4 kr.
1 db. országos kiállítási kendő	4 kr.	
1 pár kis gyermek-harisnya	5 kr.	
1 db. finom peneceius tollkés	8 kr.	
1 db. finom gazir nyakkendő	3 kr.	

2000 r. kávészin v. fekete barzonny v. patent férfi- v. női ruhák	2.80	—70
1 garnitur rips-terít	22.50	9.50
1 r. ¾ színes kitűnő őszi vagy téli gyapjuszövet	3.80	1.85
1 r. ¾ színes sima v. kozkás téli gyapjukelme kabát	5.50	2.25
1 db. chiffon férfi-ing	1.90	—85
1 db. madapolan chiffon ing, gallérú v. a nélkül	2.80	1.50
1 db. színes angol creton ing	1.84	—80
1 db. angol színes ing, virágos, kozkás v. csikos	2.90	1.55
1 db. zefir oxford	2.80	1.20
1 db. braziliai egészen finom oxford ing	3.50	1.75

1 db. nagy alsó nadrág sziléziai gyolcsból	csak	85 kr.
1 alsó nadrág amerikai bőrvászorból	95 kr.	

Ingyen

60 frt. bevásárlás után
1 szépen díszített kész ruha.

Zárókélek figyelmeztetem a helybeli és vidéki n. é. közönséget ha valamelyik czikk nem tetszése esetén, visszavétik és legkészebben kicseréltetik; vagy a pénz visszaadatik; megjegyzendő a visszazárlított portékát franco kell hozzáan szállítani.

A megrendelő közönség kéri a czimet és a vasuti vagy postai állomást és az utolsó postát világosan megírni, hogy hátrány ne történjék sem egyik, sem másik részére.

Ingyen

80 frt. bevásárlás után
1 igen finom téli nagy kendő.